

Der Wehrmachtbericht im heutigen »Jutro«

Težišče bojev na srednjememškem področju

Sovjetski prebijalni poskusi so se izjalovili v trikotu Donava-Morava. Britanske sile so bile vržene nazaj med rekama Ems in Wesero. Boji pri Vittenbergu in Magdeburgu — Sovražni velenapad jugo-zahodno od jezera Comacchio razširjen.

Führerjev glavni stan, 13. aprila. DNB. Vrhovno poveljstvo oboroženih sil javlja: Močnejši sovražni napadi severno od Mure ob Danajskem gozdu in vzhodno od St. Pöltena so dovedli do vdorov, ki pa so bili zapahneni. Na Dunaju še trajajo hudi polnični boji. V trikotu Donava — Morava in ob Moravi so naše divizije preprečile prebijalne poskuse močnih sovražnih pehotnih sil. Brez uspeha so ostali številni sovjetski sunki vzhodno od zgornjega teka reke Vah in pred Breslauom.

Z bojišča do pomorjanskega zaliva ne poročajo o nobenih bojih večjega pomena. Sovražnik nadaljuje s svojimi napadalnimi predpripravi v Sileziji in ob spodnjem teku Odre.

Bobneni letalci so napadli pripravljane položaje s dobrim dejstvom ter prizadejali sovražni preskrbi obutne izube na bojnih področjih Breslaua in Dunaja.

Ponovni šibkejši sovjetski napadi so se izjalovili v zahodni nižini Visle in v Samlandu.

Mornariške bojne ladje so potopile pred obalo Frischen Nehru nek sovjetski hitri bojni čoln.

Edinice vojne mornarice, ki so imele za nalogo zaščito pomorskih transportov v Vzhodnem morju, so iz napadalnih oddelkov bojnih in torpednih letal sestrelile 10 letal.

Padalski letci so med rekama Ems in Wesero vrgli britanske sile, ki so prodirle do področja okoli Friesoytheja, v zanosnem napadu daleč nazaj proti jugozahodu.

Neka bojna skupina vojne mornarice, ki so jo sestavljali prostovoljci podmorniškega oporišča Wilhelmshafena, je uničila na severozahodnem nemškem bojnem področju v treh dneh 11 sovražnih oklepnikov.

Pri Wittenbergu ob Labi se bore ogledniške sile z našo posadko predmestja na zahodni obali. Nekoliko južneje silijo Amerikanci proti Magdeburgu, vendar so pa doživeli obutne izgube pri ponovnih napadih na mesto.

Sovražnik je vrgel nove divizije v borbo v Porurju in Bergischen Landu. Vendar ni dosegel nameravanega prodora, čeprav je izgubil v teh bojih preko 50 oklepnikov.

Predsednik USA Roosevelt umrl

Novi predsednik Združenih držav je Harry Truman

Berlin, 13. aprila. Kakor javljajo iz Bele hiše, je ameriški predsednik Roosevelt nenadno umrl v četrtek popoldne na posledicah možganske krvavitve. Roosevelt je umrl v Warm Springsu (država Georgia). Podpredsednik senator Harry Truman bo prevzel dolžnosti predsednika.

Izjava Bele hiše v Washingtonu pravi: »Truman je bil obveščen. Poklican je bil v Belo hišo, gospa Roosevelt ga je obvestila. Tudi zunanji minister je bil obveščen. Sklicana je bila seja vlade.«

Stockholm, 13. aprila. Newyorški dopisnik »Dagens Nyheterja« javlja, da je vest o Rooseveltovi smrti vplivala pretresujoče na ves ameriški narod. »Stockholms Tidningen« podpira, da so bili v Londonu v zvezi z Rooseveltovo smrtjo izredno pretreseni. Kralja Jurija je vest o smrti najgloblje prizadela.

Berlin, 13. aprila. Podpredsednik Truman, Rooseveltov naslednik bo naslednjega meseca star 61 let ter se je rodil v Misouriju. Kot majhen uradnik v Misouriju je prišel neopažen vzpon do najvišjih ameriških mest. Leta 1933 je bil prvič izvoljen za senatorja ter podpiral v stojišču službovanju New Deal. L. 1941 je bil ponovno izvoljen. Znan je postal Truman kot predsednik senatnega odbora za preiskavo vojnih prizadevanj. Pri zadnjih volitvah za mesto podpredsednika se mu je moral umakniti Henry Wallace.

Stockholm, 13. aprila. Kakor določa ustava, je podpredsednik senator Harry Truman prevzel mesto severnoameriškega predsednika ter je že prišel. Po pripravi je podal naslednjo izjavo: »Potrudil se bom delati tako, kakor bi po mojem mnenju ravnal predsednik. Zato sem tudi naprosil vlado, da ostane. Svetu zagotavljam, da bom nadaljeval vojno na obeh bojiščih na vzhodu in zahodu z vso energijo do uspešnega konca.«

Berlin, 13. aprila. Nepodkupljiva usoda je s hladno roko odstranila iz življenja eno glavnih figur političnih dogodkov našega časa, ki je prinesla ogromno trpljenje svetu in katere destruktiven značaj tega čistiželnega politika je vodil do bolj zapeljano, kakor vodeno državo v usodo.

Roosevelt se ni žutil Amerikane, temveč vsem svojem delovanju ne glede na njegove osebne interese za popolno močnega one plutokratske klike, ki v

Poročila z bojišč

Berlin, 13. aprila. V središču zahodnega bojišča in na rensko-westfalskem industrijskem področju se je položaj v sredo sprico novih angloameriških napadov znova poostil. Na južnem in severnem odseku so nemške čete odbile številne sunke ter v protinapadu vrgle južno od Bremena in pri Craileheimu močno sovražne sile nazaj. Glavni severnoameriški napad je bil izveden na obeh straneh Harza. Sovražnik je nismo Braunschweiga, katerega branilci so po uničenju številnih oklepnikov vezali glavino sovražnih naskakovnih oddelkov, pognal svoje prednje oddelke do področja južno od Magdeburga. Sovražni napad se je zaustavil nekoliko južneje ob zahodnem robu Harza in v masivu Thürinškega gozda. Severnoamerikanci, katerih napad na Erfurt se je izjalovil, so se iz doline reke Gera preinili v dveh oseh do področja na obeh straneh Weimara. Močnemu sunku, ki ki so ga podpirale bombniške jate in ki je bil izveden med Mittelandskim prekopom in Thürinškim gozdom, pa so se priključili nadaljnji napadi v Main-Frankenu. Južno od Thürinškega gozda se je preložila borba na področje pri Coburgu, kjer so se razvili ogorčeni bo-

ji za nemška oporišča. V gorovju Hass in Steigerwaldu pa se je sovražnik po začetnem napredovanju zopet ustavil. Tukaj so številne samostojne bojne skupine v zaledju napadalec, med temi tudi schweinfurtska posadka, vezale močne sovražne sile. Severnoamerikanci so pojačali svoj pritisk na industrijskem področju. Napadi njihovih divizij, katerih je sedaj 19, so se osredotočili tukaj na odseke med Essenom in Unno, med dolinsko zaporo Möhne in pogorjem Rothaar ter na področje severno od reke Sieg. Sovražnik skuša iz področja pri Olpe doseči svoje sile, ki napadajo pri Bochumu proti severozahodu. Kljub ogorčenemu odporu mu je uspela poglavit vdrta, vendar so v teku protinapadi proti bokom naprej prodrla klina. Sunk na severa se je izjalovil v razvalinah do zadnjega diha se branečega Boehuma. Zaustavljeni pa so bili ostali sovražni napadi, izvedeni s severa, vzhoda in juga. Na jugu zahodnega bojišča se je položaj le malo spremenil. Med Steigerwaldom in severnimi obronki Schwarzwalda so se izjalovili številni sovražni napadi, medtem ko so Nemci v protisunku osvojili mesto Craileheim ter prodirajo dalje proti se-

veru. Tudi na severu zahodnega bojišča izvajajo nemške čete silovite protisunke. S tem so uvrstile svojo novo odprno bojno črto na Nizozemskem in med rekama Ems in Wesero. Južno od Bremena in ob spodnjem teku reke Aller so v večrni hudi borbi vrgle sovražne oklepniške sile nazaj proti jugu.

Težišče bojev na vzhodu je ležalo na Dunaju in na polju ob Moravi. Na Dunaju so boljševiki obnovili ob prekopi Donave svoje brezuspešne prebijalne poskuse. Na mostovih Birgittenau in Augarten so nemški protisunkni odstranili skromne sovražne vdore, pri čemer so Sovjeti na mostu Augarten pustili preko 250 mrtvih in 5 uničenih oklepnikov. Boljševiki so iz Praterja izvedli ob glavnem drevoredu in Trgovskem obrežju močne sunke v smeri proti državniemu mostu. Ko so se izjalovili napadi severno od vselejemskega področja, so se skušali približati državnemu mostu s 6 topniškimi čolni. Tudi ta načrt se je izjalovil po izgubi 4 čolnov. V hudih bojih iz bližine na mostovih prekopa in v Praterju so uničile nemške čete po desletje neopopolnih vesteh 23 oklepnikov. Kakor na Dunaju so boljševiki očajali svoje napade, ki so jih podpirali oklepniki in bojni letalci, na polju ob Moravi. Najprej so napredovali nekoliko kilometrov v severozahodni smeri, potem pa so jih zaustavili protinapadi. Med Dravo in Dunajskim gozdom, ob Moravi, ob dolini zgornjega teka reke Vah in na južnih obronkih Male Tatze so nemške čete v krvi odbile ostale sovražne napade. Kljub močnemu pritisku v Lobau na Dunaju so ohranile v obrambi in protisunku strnjeno bojno črto med Dravo in slovaškimi gorami.

»Verujem v smisel zgodovine«

Berlin, 13. aprila. Reichsminister dr. Goebbels prikazuje v svojem najnovejšem članku v »Reich« vsem Nemcem in Nemčiji, kaj zahteva sedanjí čas. Izgledi uspešnega nadaljevanja hrabrega nemškega odpora, tako izvaja med drugim, so sprico najnovejših področnih izjav na vzhodu; jugovzhodni in zahodni postali dvomljivi, toda tudi celokupen sovražni tabor se bori pod izrednim pritiskom ter mora hitro zmagati ali pa sploh ne bo mogel zmagati. Celotna koalicija trpi na notranjem hučanju ter je danes le še z največjo muko drže skupaj vojaški uspehi in upanje na bližnji končni uspeh. V tem stadiju vojne pomeni pridobitev časa popoln uspeh. Zaradi tega je potrebno nadaljnje vztrajanje in odpor nemškega naroda.

»Verujem,« tako nadaljuje dr. Goebbels, »v smisel zgodovine. Te vere mi ne more razrušiti nesreča, ki nas je zadela. Gotovo vem, da bo naš Führer našel pot iz dileme in da bo le na ta način možno obnoviti dozdevno izgubljeni smisel te vojne. Odločitev te vojne bo padla šele sekundo pred 12. uro. Naši sovražniki na zahodu in vzhodu nasledujejo nemški narod z istimi zahrbtnimi in uničevalnimi načrti. Življenje pod njihovo oblastjo bi postalo za naš narod tako ali tako pekel na zemlji in bi dovedlo do popolnega uničenja naše narodne substance. Ze iz tega razloga smo dolžni nam samim in našemu narodu, da preprečimo na vsak način tako stanje. Danes je govor o tem, da rešimo ogrožen nadaljnji obstoj našega naroda. Vsi moramo biti pripravljeni, da žrtvujemo, če je potrebno tudi svoje življenje. Le naš trdi odpor bo zaustavil sovražnika. Druga sredstva ni. To pa je tudi dovolj uspešno. Za našimi bojišči so mesta, ki nudijo že dva meseca odpor sovražnemu navalu in ki povzročajo sovražniku izredne krvave žrtve. Če bo vsako nemško mesto tako ravnalo, ne bo mogel sovražnik prodirati naprej. Mi smo v tej borbi za našo prostost imeli priliko, zaznamovati posamezne junaške uspehe, ki sličejo naravnost antičnemu duhu. Ta junaška dejanja lahko posname vsak Nemec. Le tako bo možno zadržati sovražnika in ga razbiti v neštivilne majhne boje, ki mu bodo puščali kri in pomirjali nje-

ga. Tudi na severu zahodnega bojišča izvajajo nemške čete silovite protisunke. S tem so uvrstile svojo novo odprno bojno črto na Nizozemskem in med rekama Ems in Wesero. Južno od Bremena in ob spodnjem teku reke Aller so v večrni hudi borbi vrgle sovražne oklepniške sile nazaj proti jugu.

Težišče bojev na vzhodu je ležalo na Dunaju in na polju ob Moravi. Na Dunaju so boljševiki obnovili ob prekopi Donave svoje brezuspešne prebijalne poskuse. Na mostovih Birgittenau in Augarten so nemški protisunkni odstranili skromne sovražne vdore, pri čemer so Sovjeti na mostu Augarten pustili preko 250 mrtvih in 5 uničenih oklepnikov. Boljševiki so iz Praterja izvedli ob glavnem drevoredu in Trgovskem obrežju močne sunke v smeri proti državniemu mostu. Ko so se izjalovili napadi severno od vselejemskega področja, so se skušali približati državnemu mostu s 6 topniškimi čolni. Tudi ta načrt se je izjalovil po izgubi 4 čolnov. V hudih bojih iz bližine na mostovih prekopa in v Praterju so uničile nemške čete po desletje neopopolnih vesteh 23 oklepnikov. Kakor na Dunaju so boljševiki očajali svoje napade, ki so jih podpirali oklepniki in bojni letalci, na polju ob Moravi. Najprej so napredovali nekoliko kilometrov v severozahodni smeri, potem pa so jih zaustavili protinapadi. Med Dravo in Dunajskim gozdom, ob Moravi, ob dolini zgornjega teka reke Vah in na južnih obronkih Male Tatze so nemške čete v krvi odbile ostale sovražne napade. Kljub močnemu pritisku v Lobau na Dunaju so ohranile v obrambi in protisunku strnjeno bojno črto med Dravo in slovaškimi gorami.

Vsak kraj je treba braniti

Berlin, 12. aprila. Reichsführer SS Himmler je izdal naslednje povelje: »Sovražnik skuša z zavajanjem v zmožnosti predajo nemških krajev. Z naprej prodrlimi oklepniki skuša preplasti prebivalstvo z grožnjami, da bodo oklepniki ali topništvo pokončili kraj v primeru, če ne bo predan. Toda tudi ta sovražna vojna zvijača je zgrešila svoj cilj. Nobenega nemškega mesta ne bomo proglašali za odprto mesto. Vsako vas in vsako mesto bomo branili in držali z vsemi sredstvi. Vsak nemški mož, ki je odgovoren za obrambo katerega kraja in ki se pregreši proti tej narodni dolžnosti, izgubi čast in življenje.«

Suženjsko poročilo iz Finske

Stockholm, 12. aprila. Boljševiki so Finsko, kakor že prej Romunijo, Bolgarijo in Poljsko, obdali z železnim zastorom, da bi svetu preprečili, da vidi kaj vse se v teh deželah dogaja. Pomemben sklep pa si javnost lahko ustvari z najnovejšo finko izvozno statistiko. Po tej statistiki je bilo v prvih treh mesecih t. l. izvoženih surovin in blaga iz Finske v celotni vrednosti 194 milijonov finskih mark. Od tega je bilo izvoženo 866 milijonov kot »plačilo vojne odškodnine« v Sovjetsko zvezo. Finski narod so zaslužili do one stopnje, da mora 92 odstotkov svojega izvoza izročiti moskovskim mogotcem. Posledice izjave Mannerheimove klike kaže jasno na dan. Le 8 odst. izvoza prihaja v korist finkemu narodnemu gospodarstvu. Teh 8 odstotkov pa nikakor ne zadostuje, da bi zagotovili potrebna živila, da ne umro od gladi. Zaradi tega vihra skozi vse leto nad Finci neumorno boljševiški bič lakote.

Španija prekinila odnose z Japonsko

Madrid, 13. aprila. Kakor je bilo v aredu zvečer uradno objavljeno, je španska vlada prekinila diplomatske odnose z japonsko vlado. Kot utemeljitev tega koraka izjavljajo, da so bile potrebne informacije španskega izvora o težkih japonskih napadih na Manili. Ti težki dogodki so nezdružljivi z vzdrževanjem normalnega prijateljstva teh dežel. Kljub prekinitvi odnosov pa bo Španija vztrajala pri zahtevkih povračila škod.

Beneševa suženjska politika

Bern, 12. aprila. V Moskvi osnovana nova češka begunska vlada, ki ji načeljuje Fierlinger, je objavila programatično vladno izjavo, ki proklamira popolno istosmernost z Moskvo. Poleg naslonitve na moskovsko politiko in zakonodajo naj bi bila po vzoru Romunije in Bolgarije osnovana krvna sodišča, da bi zatrla narodna sila.

Stockholm, 12. aprila. Moskvska poročevalska služba je razširila izjavo o politiki nove češke senčne vlade, ki je bila osnovana pod vplivom in nadzorom Kremļa. Moskva poudarja, da Benešev režim najožje sodeloval s Sovjetsko zvezo in da je to razmerje odlojujoča smer v bodoči zunanji politiki Beneševga tečaja. Da so Benešev marionete pripravljale in izpolnjevale boljševizma, potrjuje končno moskovska izjava, da so Benešev nele v vojaškem temveč tudi v gospodarskem in kulturnem oziru naslonil najožje na Kremlijo.

Titova država vključena v politiko Moskve

Bern, 12. aprila. O svrhi zapovedanega obiska Tita in Subašiča v Moskvi so se sedaj izvedele natančneje pojedinosti. Kakor javlja agencija »Tasse«, so vodili v Moskvi pogajanja o sklenitvi »prijateljske pogodbe«, da bo Titova država dokončno včlenjena v moskovsko politiko in urejena po boljševiških interesih. Pogodba je bila podpisana v Kremlju v navzočnosti Stalina, podpisala pa sta jo zunanji ministri Molotov in Tito, pri čemer je omenbe vredno, da so priznali Subašiča za zunanjega ministra, ne pa za podpisnika. Pogodba vsebuje obojestranske obljube pompi po tej vojni, če bi bila ena izmed pogodbenih strank zapletena v vojno. Srbski narod bo moral torej ob vsakem času nositi svojo glavo na prodaj v korist Moskve. Pogodba vsebuje nadalje obveze, da se noben pogodbenik ne bo mogel udeležiti pri koaliciji, ki je usmerjena proti drugemu pogodbeniku. Moskovska politika veže torej v vsakem primeru srbsko zunanjo politiko, kajti Moskva dokončno odloča, katero koalicijo smatra usmerjeno proti sebi. Tudi na vseh drugih področjih proklamirajo »naj- ožje sodelovanje« za povojno dobo. Kremelj si je s to pogodbo zagotovil poslušnega vazala, ki ga lahko vsak čas vpreže za uresničenje svojih političnih ciljev.

Stockholm, V zvezi z razvojem političnega vprašanja se kaže angloško italijansko presojanje izglede na konferenci v San Franciscu izredno jasno. Ugotavlja londonski dopisnik Morgenthaudingena. Nikakor ni možno več tajiti ali skrivati, da bi tako zvani poslaniški odbor v Moskvi doživel fiasko z ozirom na tvorbo poljske vlade. Ameriški optimizem, kakor ga kaže Stettinius, izvira iz tega, ker je vprašanje ameriškega prestiža, da se vrši konferenca v San Franciscu v kolikor bolj možni prijateljski atmosferi. Odločitev ali neuspeh v San Franciscu bi povzročil notranjepolitične posledice, ki so za Ameriko zelo neuporabne.

